

De cum am deschis ochii
de dimineață mi-am amintit ceva absolut

 MINUNAT!

FĂRĂ
ȘCOALA,
TIMP DE

DOUĂ
SĂPTĂMĂNI!

Ura!

Gata cu TOATE lecțiile
(și lucrurile enervante, ca Marcus Meldrew). De-acum pot să mă
concentrez pe chestii **SUPER** cum ar fi:

 Să scornesc **noi** metode pentru a o
enerva pe sora mea Delia. (Atât de multe!)

 Să fac desene
(care o supără pe Delia). Ha! Ha!

 Să mă uit la **TV** și să mănânc
napolitane cu caramel.

 Să mănânc napolitane cu caramel
și să mă uit la **TV**
și **mai** ales...

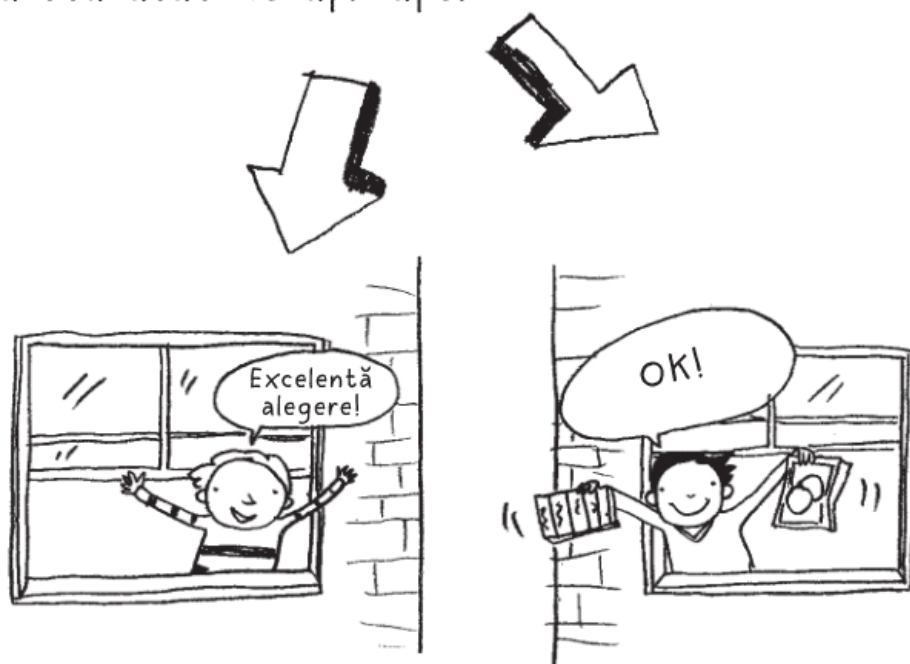
- Repetițiile cu trupa

cu Derek

(e vecinul și cel mai bun prieten al meu).

În seara asta am plănuit să dormim ^{<zzzzzzzzzz}
la el acasă. O nimica toată 😊 dat fiind faptul
că stă atât de aproape.

Un alt motiv 'grozav' pentru care îmi place să dorm la Derek e acela că el nu are o soră enervantă (cum am eu)...

... Și are un câine pe nume Rooster.

Știu că e un nume stupid pentru un câine, dar m-am obișnuit cu el (să zicem).

Uneori Rooster poate fi 'aproape' la fel de enervant ca Delia. Mai ales când nu se mai oprește din

mai aruncă o Din când în când Derek îi ca să-i închidă gura.

Dacă nici asta nu merge, îi dau să molfăie o pereche de ochelari de-ai Deliei.

 îl ține ocupat 😊

ORE întregi.

Momentan o aud pe Delia

târșându-și picioarele pe lângă ușa mea

(ăsta-i semn rău în general).

Așa că mă *SPRIJIN* de ușă ca să o împiedic să dea buzna.

Cumva, **tot** reușește

să-și vâre **DITAMAI**

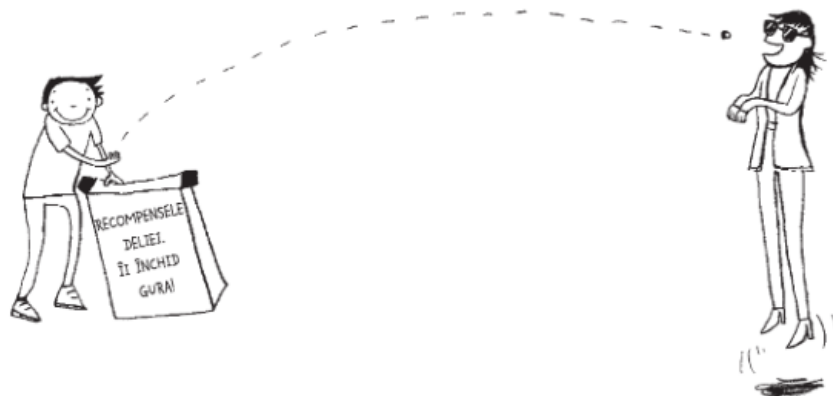
capul pe ușă.

Zice...

(Nu sună deloc bine... Of!)

Aș vrea să-i închid Deliei gura cu o recompensă
de câine... ce bine ar fi.

Când mă duc la mama, văd că ține în mână o scrisoare de la școală. Mă străduiesc din greu să-mi amintesc

TOT ce am făcut

ca să-mi dau seama cu ce am greșit.

Nu ... nu-mi vine nimic în minte. Nimic, nimic.

 (Sunt nevinovat.)

Dar după cum se uită mama la mine, cu privirea de

 ...
Ce ai de spus în apărarea ta?

Îmi scapă mie **ceva**.

Îmi întinde scrisoarea s-o citesc.

OK, mi-am amintit.

Pentru domnul și doamna Gates
Răspuns la: Tom Gates atacat de câine

Stimați domnule și doamnă Gates,

Sper că Tom se simte mai bine după atacul din ultima zi a trimestrului, când un câine fioros s-a repezit la el în timp ce se îndrepta spre școală.

Ce noroc că avea la el caietul de clasă și s-a putut apăra cu el.

Sunt ATÂT de bucuros că doar tema a fost molfăită, nu și Tom. În plic se află ALTĂ copie a TEMEI – o recenzie pentru un film / o carte / o emisiune TV – pe care Tom o are de recuperat în vacanță.

Să sperăm că pe viitor nu vor mai apărea alte bestii FIOROASE gata să atace.

Mulțumesc pentru ajutor.

Cele bune,

DI Fullerman
Dirigintele clasei a V-a F

Încerc să-i explic mamei ce mi s-a întâmplat, reconstituind cu încetinitorul **întreaga** scenă.

(N-am avut de ales... ori eu, ori tema.)

Dar mama **nu** e impresionată. Cred că mă suspectează c-aș fi inventat povestea cu atacul. (Chiar am inventat-o!)

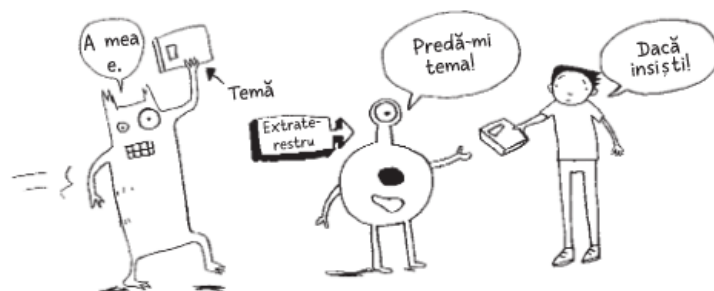
Așa că n-am încotro și accept:

1. Să-mi fac tema. (DIN NOU!)

2. Să nu mai folosesc câinii feroși (de fapt nicio altă creatură) drept scuză pentru

lipsa temei.

3. Să-mi fac curat în cameră. (Pe asta a băgat-o mama de la ea.)

Totuși, măcar
mai am

în care

să-mi fac tema.

Deși probabil o voi amâna până în ultimul moment, de exemplu noaptea dinainte de a începe școala. E OK și așa.

- ACUM?

Cum adică trebuie să-mi fac tema acum? Mai sunt

DOUĂ SĂPTĂMÂNI!

- Nu lăsa pe mâine ce poți face azi, spune
mama. Și nu rămâi peste noapte la Derek până
când nu-ți faci tema, mai zice ea.

E un

Trebuie să găsesc repede ceva pentru recenzie. Hmhmhmhm. Gândește... gândește... gândește... gândește... gândește...

Dacă nu-mi vine mai **REPEDE** o idee, mama e în stare să mă țină în casă pentru

TOTDEAUNA . Apoi, ca o

PRESIUNE în plus, mă sună Derek care mă întreabă la ce oră mă duc la el pentru repetiții.

Când?

aud pe mama spunând:

Depinde cât timp îi va lua lui Tom să-și facă tema restantă, Derek.

(Asta-mi mai lipsea...)

Mama crede că ar trebui să mă duc la mine
în cameră să stau... „liniștit și concentrat”, să
termin mai repede.

(Nu merge.)

Așa că mai bine desenez ceva.

E mult mai amuzant să-mi inventez propriile personaje...

Ha Ha!

SINGURUL lucru la care mă gândesc că aș putea face o recenzie e concertul **DUDE3** la care m-a dus tata. De fapt e o idee genială pentru că **DUDE3** sunt nemaipomeniți.

(Chiar și domnul Fullerman e fan.)

Și iată cum recenzia mea **[nu]** va mai fi o problemă. Derek... păzea că vin!

RECENZIE

de Tom Gates.

A m fost la concertul **DUDE3**.
Este

și oricine are altă părere este complet
NEGHIOB.

Sfârșit

Alerg jos cât mai repede și-i arăt mamei tema.

Gata... am terminat.

Sunt prins cu împachetatul câtorva chestii absolut necesare pentru seara la Derek când apare tata.

Se pare că mama e de părere că nu-mi iau ^{tema} în „serios”.

Tata spune s-o fac din nou, „CUM TREBUIE”.

E cam **DUR**. (Bine, recunosc, recenzia a fost cam **SCURTĂ**, dar adevărată.)

Apoi văd că tata are în mână un pachet cu napolitane.

– Pentru când o să dormi la Derek, după ce-ți termini tema. Bine?

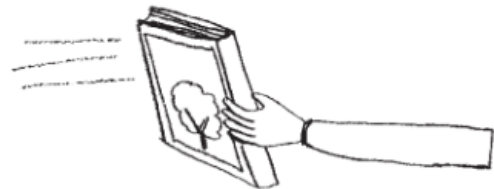

DINTR-ODATĂ mă simt FOARTE **INSPIRAT.**

De fapt, m-a lovit un val de inspirație și o să-mi fac tema într-un timp de două ori mai scurt. (Sunt un geniu.)

Alerg pe scări și înhaț

din bibliotecă prima carte care pare mai groasă (dar nici PREA groasă).

Mama vede CARTEA și bănuiește că:

+

=

ÎNCERCARE SERIOASĂ
DE A FACE TEMA

(Pare mulțumită de mine.)

Cartea e despre...
Să vedem...

COPACII!

Nu contează, o să mă descurc. Pe spatele cărții
(și înăuntru!) sunt trecute o sumedenie de
informații super care mă vor ajuta să fac o
RECENZIE impresionantă.

Să începem.

GHIDUL COPACILOR

de Gh. Inda

